

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ
της 14ης Νοεμβρίου 1989 *

Στην υπόθεση 6/88,

Βασίλειο της Ισπανίας, εκπροσωπούμενο από τον Javier Conde de Saro, γενικό διευθυντή του κοινοτικού νομικού και θεσμικού συντονισμού, και τη Rosario Silva de Lapuerta, Abogado del Estado, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα της ισπανικής πρεσβείας, 4 και 6, boulevard Emmanuel-Servais,

προσφεύγον,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τους νομικούς της συμβούλους R. C. Fischer και F. J. Santaolalla, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

και στην υπόθεση 7/88,

Γαλλική Δημοκρατία, εκπροσωπούμενη από τον J. P. Puissechet, διευθυντή νομικών υποθέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο την έδρα της πρεσβείας της Γαλλίας, 9, boulevard Prince-Henri,

προσφεύγουσα,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από το νομικό της σύμβουλο R. C. Fischer και τον P. Hetsch, μέλος της νομικής της υπηρεσίας, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Γ. Κρεμλή, μέλος της νομικής υπηρεσίας της Επιτροπής, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

* Γλώσσες διαδικασίας: η ισπανική και η γαλλική.

που έχουν ως αντικείμενο την ακύρωση του κανονισμού (ΕΟΚ) 3151/87 της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 1987, σχετικά με τις δηλώσεις αλιευμάτων σκαφών με σημαία κράτους μέλους, που αλιεύουν στην αλιευτική ζώνη ορισμένων αναπτυσσόμενων χωρών (ΕΕ L 300, σ. 15),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

συγκείμενο από τους Ο. Due, πρόεδρο, Sir Gordon Slynn, Κ. Ν. Κακούρη και Μ. Zuleeg, προέδρους τμήματος, Τ. Koopmans, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida, F. Grévisse και Μ. Díez de Velasco, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: G. Tesouro
γραμματέας: J.-G. Giraud

λαμβάνοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 13ης Απριλίου 1989,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 16ης Μαΐου 1989,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Με δικόγραφα που κατέθεσαν στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 11 Ιανουαρίου 1988, το Βασίλειο της Ισπανίας και η Γαλλική Δημοκρατία άσκησαν, δυνάμει του άρθρου 173, εδάφιο 1, της Συνθήκης ΕΟΚ, δύο προσφυγές ζητώντας την ακύρωση του κανονισμού 3151/87 της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 1987, σχετικά με τις δηλώσεις αλιευμάτων σκαφών με σημαία κράτους μέλους, που αλιεύουν στην αλιευτική ζώνη ορισμένων αναπτυσσόμενων χωρών (ΕΕ L 300, σ. 15).
- 2 Η Επιτροπή εξέδωσε τον επίδικο κανονισμό βάσει του κανονισμού 2241/87 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1987, για τη θέσπιση ορισμένων μέτρων ελέγχου για τις αλιευτικές δραστηριότητες (ΕΕ L 207, σ. 1). Τα άρθρα 5 έως 9 αυτού του τελευταίου κανονισμού περιέχουν, για κάθε απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων που υπάγεται σε

σύνολο επιτρεπομένων αλιευμάτων (ΤΑC) ή σε ποσόστωση, διατάξεις που αφορούν ιδίως:

- την τήρηση στα αλιευτικά σκάφη ημερολογίου πλοίου στο οποίο οι πλοίαρχοι οφείλουν να καταγράφουν τα αλιεύματα που πραγματοποιούν·
- την υποβολή δηλώσεως εκφορτώσεως κατά την εκφόρτωση μετά από κάθε ταξίδι·
- την ενημέρωση του οικείου κράτους μέλους για κάθε μεταφόρτωση ιχθύων·
- την καταγραφή των εκφορτώσεων από τα κράτη μέλη.

- 3 Κατά το άρθρο 10 του κανονισμού 2241/87, « σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 14, συμπληρωματικά αποθέματα ή ομάδες αποθεμάτων μπορούν να υπάρχουν στα άρθρα 5 έως 9 ». Κατά το άρθρο 14 του κανονισμού, οι λεπτομέρειες εφαρμογής, ιδίως των άρθρων 5 έως 9, θεσπίζονται σύμφωνα με την καλούμενη διαδικασία « της επιτροπής διαχείρισεως », που προβλέπεται στο άρθρο 14 του κανονισμού 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων (ΕΕ L 24, σ. 1).
- 4 Στην πρώτη αιτιολογική σκέψη του προσβαλλομένου κανονισμού η Επιτροπή παρατηρεί ότι η Κοινότητα εφαρμόζει αλιευτικές συμφωνίες με ορισμένες αναπτυσσόμενες χώρες, οι οποίες βασίζονται στην αρχή της χρηματικής αντισταθμίσεως των παρεχομένων αλιευτικών δικαιωμάτων. Σύμφωνα με τη δεύτερη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού αυτού, « είναι απαραίτητο για την καλή διαχείριση των εν λόγω αλιευτικών συμφωνιών, που συνεπάγονται σημαντική οικονομική δέσμευση για την Κοινότητα όσον αφορά τα αλιευτικά δικαιώματα και συμπεριλαμβάνουν για την Κοινότητα ορισμένες υποχρεώσεις πληροφόρησης σχετικά με τα αλιεύματα, να ενημερώνεται η Επιτροπή σχετικά με τα αποτελέσματα των δραστηριοτήτων των σκαφών με σημαία κράτους μέλους στα ύδατα υπό τη δικαιοδοσία της συμβαλλόμενης χώρας· ... πρέπει επομένως να θεσπιστεί ένα καθεστώς καταγραφής και κοινοποίησης των στοιχείων των αλιευμάτων ».
- 5 Με τις διατάξεις του επίδικου κανονισμού που θεσπίστηκαν βάσει του άρθρου 10 του προαναφερθέντος κανονισμού 2241/87, η Επιτροπή επεξέτεινε την εφαρμογή των προ-

αναφερθεισών διατάξεων των άρθρων 5 έως 9 του ίδιου κανονισμού στα αποθέματα που δεν υπάγονται σε ΤΑC ή ποσόστωση και αποτελούν αντικείμενο αλιείας για τα κοινοτικά σκάφη που αλιεύουν στα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή τη δικαιοδοσία των αναπτυσσόμενων χωρών, βάσει συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και μιας από τις χώρες αυτές. Ο επίδικος κανονισμός προβλέπει επίσης ότι τα κράτη μέλη πρέπει να κοινοποιούν τακτικά στην Επιτροπή τις εκφορτωθείσες ποσότητες και τις λοιπές πληροφορίες που έλαβαν σχετικά με τα αλιεύματα αυτά.

6 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς οι εφαρμοζόμενοι στην προκειμένη περίπτωση κοινοτικοί κανονισμοί καθώς και οι λόγοι ακυρώσεως και τα επιχειρήματα των διαδίκων. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

7 Οι προσφεύγοντες προβάλλουν κυρίως τρεις λόγους ακυρώσεως που στηρίζονται στην αναρμοδιότητα της Επιτροπής, στην προφανή πλάνη εκτιμήσεως και στην έλλειψη αιτιολογίας. Πρέπει να εξεταστεί καταρχάς ο πρώτος λόγος ακυρώσεως.

8 Η ισπανική κυβέρνηση θεωρεί ότι το άρθρο 10 του κανονισμού 2241/87 δεν αναθέτει στην Επιτροπή αρμοδιότητες καθορισμού μέτρων ελέγχου των αλιευμάτων στα μη κοινοτικά ύδατα. Το πεδίο εφαρμογής αυτού του κανονισμού, που αφορά αποκλειστικώς τα μέτρα ελέγχου που εφαρμόζονται στις αλιευτικές δραστηριότητες που ασκούνται στα κοινοτικά ύδατα, δεν μπορεί να επεκταθεί παρά μόνο με κανονισμό του Συμβουλίου.

9 Η γαλλική κυβέρνηση υποστηρίζει ότι το άρθρο 10 του κανονισμού 2241/87 αφορά τα άρθρα 5 έως 9 του ίδιου κανονισμού, που αναφέρονται στα αποθέματα ή ομάδες αποθεμάτων που αποτελούν αντικείμενο ΤΑC ή ποσοστώσεως. Οι διατάξεις αυτές δεν μπορούν επομένως να αφορούν παρά μόνο τις ζώνες για τις οποίες υφίστανται τέτοια ΤΑC ή ποσοστώσεις, πράγμα που δεν συμβαίνει στην περίπτωση των αναπτυσσόμενων χωρών τις οποίες αφορά ο κανονισμός 3151/87. Ο κανονισμός αυτός δεν μπορεί επομένως να θεωρηθεί ως λεπτομέρεια εφαρμογής των άρθρων 5 έως 9 του κανονισμού 2241/87, κατά την έννοια του άρθρου 14 του ίδιου αυτού κανονισμού.

10 Η Επιτροπή υποστηρίζει καταρχάς ότι η εφαρμογή των κοινοτικών διατάξεων περί διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων και, συνεπώς, των κανόνων

ελέγχου των αλιευτικών δραστηριοτήτων, δεν περιορίζεται στα κοινοτικά ύδατα, αλλά επεκτείνεται σε όλες τις αλιευτικές δραστηριότητες των αλιέων και σκαφών των κρατών μελών, σ' όποια ζώνη κι αν ασκούνται. Ως παράδειγμα η Επιτροπή αναφέρει τους κανονισμούς που καθορίζουν τα ετήσια TAC και τον κανονισμό 3984/87 για τον καθορισμό, για το 1988, των αλιευτικών δυνατοτήτων για ορισμένα αποθέματα ιχθύων ή ομάδες αποθεμάτων ιχθύων στη ζώνη διακανονισμού που ορίζεται από τη σύμβαση NAFO (Οργάνωση Αλιείας του Βορειοδυτικού Ατλαντικού) (ΕΕ L 375, σ. 63).

- 11 Στη συνέχεια η Επιτροπή αμφισβητεί την άποψη ότι το πεδίο εφαρμογής του άρθρου 10 του κανονισμού 2241/87 περιορίζεται στα ύδατα που είχαν προηγουμένως υπαχθεί σε σύστημα TAC ή ποσοστώσεων. Επικαλείται σχετικά την ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του κανονισμού 2241/87, κατά την οποία συμπληρωματικά αποθέματα αποτελούν τα αποθέματα τα οποία δεν υπόκεινται σε σύνολο επιτρεπομένων αλιευμάτων ή ποσοστώσεων. Κατά την άποψη της Επιτροπής ο ορισμός αυτός δεν περιέχει εδαφικό περιορισμό. Καταλαμβάνει επομένως όλα τα αποθέματα ή ομάδες αποθεμάτων που δεν υπόκεινται σε TAC ή ποσοστώσεις, όπου κι αν αλιεύονται.
- 12 Η Επιτροπή θεωρεί τέλος ότι η επέκταση των κανόνων ελέγχου των αλιεύσεων που πραγματοποιούν τα κοινοτικά σκάφη στα ύδατα των εν λόγω τρίτων κρατών ανταποκρίνεται στο σκοπό του κανονισμού 170/83, που συνίσταται στην εξασφάλιση της προστασίας των αλιευτικών πεδίων, της διατήρησης των θαλασσιών βιολογικών πόρων και της ισόρροπης εκμεταλλεύσεώς τους σε διαρκή βάση και υπό κατάλληλες οικονομικές και κοινωνικές συνθήκες. Οι σκοποί όμως αυτοί είναι οι ίδιοι με τους σκοπούς που εξυπηρετεί η σύναψη από την Κοινότητα αλιευτικών συμφωνιών με τις αναπτυσσόμενες χώρες. Πράγματι, ακόμη κι αν οι συμφωνίες αυτές στηρίζονται σε διαφορετικά μέσα διατήρησης από αυτά που υιοθέτησε η Κοινότητα, αποσκοπούν, κατά την άποψη της Επιτροπής, στον περιορισμό της αλιείας διότι στηρίζονται στη βούληση του οικείου τρίτου κράτους και στην υποχρέωση της Κοινότητας να προαγάγει την εύλογη διαχείριση, εκμετάλλευση και διατήρηση των αλιευτικών πόρων του κράτους αυτού με στενή συνεργασία.
- 13 Πρέπει προκαταρκτικά να παρατηρηθεί ότι δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού 2241/87, που αποτελεί τη νομική βάση του επίδικου κανονισμού 3151/87, η Επιτροπή εξουσιοδοτείται να καθορίζει, κατά τη διαδικασία της επιτροπής διαχείρισης, τις λεπτομέρειες εφαρμογής για την υπαγωγή των συμπληρωματικών αποθεμάτων ή ομάδων αποθεμάτων στο σύστημα ελέγχου των αλιευμάτων που προβλέπει ο κανονισμός 2241/87.

- 14 Για να κριθεί αν ήταν η Επιτροπή αρμόδια, βάσει της διατάξεως αυτής, για την έκδοση του επίδικου κανονισμού, πρέπει καταρχάς να υπενθυμιστεί ότι, σύμφωνα με τη νομολογία του Δικαστηρίου (βλέπε απόφαση της 17ης Δεκεμβρίου 1970, Köster, 25/70, Rec. 1970, σ. 1161, σκέψη 16), οι διατάξεις που αναθέτουν εκτελεστικές αρμοδιότητες πρέπει να ερμηνεύονται υπό το πρίσμα του συστήματος και των σκοπών τόσο των διατάξεων αυτών όσο και της κανονιστικής ρυθμίσεως στο σύνολό της.
- 15 Στην προκειμένη περίπτωση πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι ο κανονισμός 2241/87, που περιλαμβάνει την εν λόγω διάταξη εξουσιοδότησεως, αποτελεί ο ίδιος εκτελεστικό κανονισμό ενός βασικού κανονισμού του Συμβουλίου. Κατά πάγια όμως νομολογία του Δικαστηρίου (βλέπε, ιδίως, απόφαση του Δικαστηρίου της 16ης Ιουνίου 1987, Romkes, 46/86, Συλλογή 1987, σ. 2671), ένας εκτελεστικός κανονισμός, όπως ο κανονισμός 2241/87, πρέπει να τηρεί τα ουσιώδη στοιχεία της σχετικής ρυθμίσεως, τα οποία έχουν καθοριστεί με το βασικό κανονισμό, δηλαδή στην προκειμένη περίπτωση τον προαναφερθέντα κανονισμό 170/83 του Συμβουλίου, της 25ης Ιανουαρίου 1983, περί θεσπίσεως κοινοτικού καθεστώτος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων. Επομένως η αρμοδιότητα της Επιτροπής που αναφέρεται στο άρθρο 10 του κανονισμού 2241/87 βρίσκεται εντός του πλαισίου των σκοπών και εντός του πεδίου εφαρμογής του κανονισμού 170/83.
- 16 Πρέπει σχετικά να επισημανθεί ότι ο κανονισμός 170/83 αποσκοπεί στην καθιέρωση κοινοτικού συστήματος διατηρήσεως και διαχειρίσεως των αλιευτικών πόρων που να εξασφαλίζει την ισόρροπη εκμετάλλευσή τους. Κατά το άρθρο 2 του κανονισμού αυτού τα μέτρα διατηρήσεως καθορίζονται βάσει των διαθεσίμων επιστημονικών συστάσεων και μπορούν μεταξύ άλλων να περιλαμβάνουν, για κάθε είδος ή ομάδα ειδών, την καθιέρωση αλιευτικών ζωνών καθώς και τον περιορισμό της αλιευτικής δραστηριότητας, ιδιαίτερα με περιορισμό των αλιευμάτων.
- 17 Το άρθρο 3 του κανονισμού 170/83 ορίζει, στο εδάφιο 1, ότι, όταν για ένα ή περισσότερα συγγενή είδη παρίσταται αναγκαίο να περιοριστεί η ποσότητα των αλιευμάτων, τότε καθορίζεται ετησίως το σύνολο των επιτρεπομένων αλιευμάτων, ανά απόθεμα ή ομάδα αποθεμάτων, το διαθέσιμο για την Κοινότητα μερίδιο, καθώς και, ενδεχομένως, το σύνολο των αλιευμάτων που αναλογούν στις τρίτες χώρες και οι ειδικοί όροι υπό τους οποίους πρέπει να ασκείται η αλιεία. Το εδάφιο 2 της ίδιας διατάξεως διευκρινίζει ότι αυτό το διαθέσιμο μερίδιο αυξάνει κατά το σύνολο των αλιευμάτων τα οποία η Κοινότητα αλιεύει εκτός των υδάτων που υπάγονται στη δικαιοδοσία ή στην κυριαρχία των κρατών μελών.

- 18 Τέλος, σύμφωνα με το άρθρο 4, παράγραφος 1, του κανονισμού 170/83, η διατιθέμενη για την Κοινότητα ποσότητα αλιευμάτων κατανέμεται μεταξύ των κρατών μελών κατά τρόπο που να εξασφαλίζει σε κάθε κράτος μέλος σχετική σταθερότητα των δραστηριοτήτων που ασκούνται για κάθε απόθεμα.
- 19 Στο πλαίσιο των διατάξεων αυτών το σύστημα ελέγχου των αλιευμάτων που προβλέπεται στον κανονισμό 2241/87 μπορεί να επεκταθεί σε συμπληρωματικά αποθέματα ή ομάδες αποθεμάτων. Πρέπει επομένως να εξεταστεί καταρχάς αν η Επιτροπή, κάνοντας χρήση των εκτελεστικών αρμοδιοτήτων που της αναθέτει το άρθρο 10 του κανονισμού 2241/87 για την εφαρμογή των αλιευτικών συμφωνιών μεταξύ της Κοινότητας και ορισμένων αναπτυσσόμενων χωρών, παρέμεινε εντός του πλαισίου των κανονισμών 170/83 και 2241/87 του Συμβουλίου.
- 20 Πρέπει να υπογραμμιστεί σχετικά ότι ορισμένες αλιευτικές συμφωνίες, ιδίως αυτές που συνήφθησαν με τη Νορβηγία και τη Σουηδία (βλέπε ΕΕ ειδ. έκδ. 11/021, σσ. 111 και 158), εκτελούνται με τον κανονισμό 170/83 και, επομένως, με τον κανονισμό 2241/87. Πράγματι, αυτές οι τελευταίες συμφωνίες προβλέπουν ότι οι συμβαλλόμενοι διαβουλεύονται κατ' έτος σχετικά με τα εκατέρωθεν αλιευτικά δικαιώματα και τη διαχείριση των κοινών βιολογικών πόρων. Κατά το πέρας των διαβουλεύσεων αυτών οι αντιπροσωπείες συνιστούν στις αντίστοιχες αρχές τον καθορισμό των ποσοστώσεων αλιευμάτων για τα σκάφη του αντισυμβαλλομένου της συμφωνίας. Οι ποσοστώσεις αλιευμάτων για τα σκάφη της Κοινότητας στην αλιευτική ζώνη των προαναφερθεισών χωρών κατανέμονται στη συνέχεια σε κοινοτικό επίπεδο, σύμφωνα με τα άρθρα 3 και 4 του κανονισμού 170/83 [βλέπε, τελευταία, τους κανονισμούς 4196/88 και 4198/88 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1988 (ΕΕ L 369, σσ. 45 και 54)]. Από τις αιτιολογικές σκέψεις των τελευταίων αυτών κανονισμών εξάλλου προκύπτει ότι οι δραστηριότητες των σκαφών της Κοινότητας υπόκεινται στα σχετικά μέτρα ελέγχου που προβλέπει ο κανονισμός 2241/87.
- 21 Αντίθετα, όσον αφορά την εφαρμογή των αλιευτικών συμφωνιών με τις αναπτυσσόμενες χώρες, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως αναφέρει ο προσβαλλόμενος κανονισμός, αυτές βασίζονται στην αρχή της χρηματικής αντισταθμίσεως των παρεχομένων αλιευτικών δικαιωμάτων. Οι προϋποθέσεις και οι λεπτομέρειες της χρηματικής αντισταθμίσεως καθορίζονται στα πρωτόκολλα που επισυνάπτονται στις συμφωνίες. Προβλέπουν μεταξύ άλλων ότι οι άδειες αλιείας που χορηγούνται βάσει της συμφωνίας, περιορίζονται σε ορισμένο αριθμό σκαφών. Σε περιπτώσεις που οι αρχές ενός παράκτιου κράτους αποφασίσουν, σύμφωνα με την εξέλιξη της καταστάσεως όσον αφορά τα αποθέματα, να λάβουν μέτρα διατηρήσεως που επηρεάζουν τις δραστηριότητες των σκαφών της Κοινότητας, γίνονται διαβουλεύσεις μεταξύ των συμβαλλο-

μένων μερών με σκοπό την προσαρμογή της συμφωνίας. Η προσαρμογή αυτή μπορεί να συνίσταται μεταξύ άλλων στη μείωση της χρηματικής αντισταθμίσεως της Κοινότητας ανάλογα με κάθε ουσιώδη μείωση των αλιευτικών δικαιωμάτων.

- 22 Από αυτό προκύπτει ότι η εφαρμογή ορισμένων αλιευτικών συμφωνιών, όπως αυτές που συνήφθησαν με τη Σουηδία και τη Νορβηγία, εντάσσεται στο πλαίσιο του κοινοτικού καθεστώτος διατήρησης και διαχείρισεως των αλιευτικών πόρων, που καθιερώθηκε με τον κανονισμό 170/83 του Συμβουλίου, ενώ οι αλιευτικές συμφωνίες που συνήφθησαν με τις προαναφερθείσες αναπτυσσόμενες χώρες υπόκεινται σε διαφορετικά κριτήρια. Έτσι το σύστημα ελέγχου των αλιευμάτων, που καθιερώνει ο κανονισμός 2241/87, αποσκοπεί, στο πλαίσιο των συμφωνιών με τις βόρειες χώρες, στη διατήρηση των αλιευτικών πόρων, ενώ, αντίθετα, στο πλαίσιο των συμφωνιών με τις αναπτυσσόμενες χώρες, το σύστημα που καθιερώνει ο επίδικος κανονισμός εξυπηρετεί κυρίως οικονομικό σκοπό.
- 23 Δεύτερον πρέπει να παρατηρηθεί ότι, επειδή το σύστημα ελέγχου των αλιευμάτων, συνδέεται στενά με το κοινοτικό καθεστώς διατήρησης και διαχείρισεως των αλιευτικών πόρων, δεν εφαρμόζεται στις ζώνες για τις οποίες δεν υφίσταται κανένας περιορισμός αλιευμάτων βάσει κοινοτικού κανονισμού ή συμφωνίας που συνήψε η Κοινότητα με τρίτες χώρες. Εφόσον στην προκειμένη περίπτωση οι ζώνες τις οποίες αφορά ο επίδικος κανονισμός δεν υπόκεινται στο κοινοτικό καθεστώς των ΤΑC και των ποσοτώσεων, δεν εντάσσονται στο πεδίο εφαρμογής του κοινοτικού καθεστώτος διατήρησης και διαχείρισεως των αλιευτικών πόρων.
- 24 Λαμβανομένων υπόψη του σκοπού και του συστήματος των κανονισμών 170/83 και 2241/87, από τα προηγούμενα συνάγεται ότι η Επιτροπή δεν ήταν αρμόδια να επεκτείνει, δυνάμει του άρθρου 10 του κανονισμού 2241/87, την εφαρμογή ορισμένων διατάξεων των άρθρων 5 έως 9 του ίδιου κανονισμού στα αποθέματα που δεν υπάρχουν σε ΤΑC ή ποσόστωση και αποτελούν αντικείμενο αλιεύσεων για τα κοινοτικά σκάφη στα θαλάσσια ύδατα που υπάγονται στην κυριαρχία ή στη δικαιοδοσία των αναπτυσσόμενων χωρών βάσει συμφωνίας μεταξύ της Κοινότητας και μιας από τις χώρες αυτές.
- 25 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ο λόγος ακυρώσεως που στηρίζεται στην αρμοδιότητα της Επιτροπής πρέπει να γίνει δεκτός και ότι ο κανονισμός 3151/87 της Επιτροπής πρέπει να ακυρωθεί στο σύνολό του, χωρίς να χρειάζεται να εξεταστούν οι λοιποί λόγοι ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 26 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Στην υπόθεση όμως 7/88 η γαλλική κυβέρνηση δεν ζήτησε να καταδικαστεί η Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ηττήθηκε, πρέπει επομένως να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα στην υπόθεση 6/88, στη δε υπόθεση 7/88 κάθε διάδικος πρέπει να φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ

αποφαίνεται:

- 1) Ακυρώνει τον κανονισμό 3151/87 της Επιτροπής, της 22ας Οκτωβρίου 1987, σχετικά με τις δηλώσεις αλιευμάτων σκαφών με σημαία κράτους μέλους, που αλιεύουν στην αλιευτική ζώνη ορισμένων αναπτυσσόμενων χωρών.
- 2) Στην υπόθεση 6/88, καταδικάζει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 3) Στην υπόθεση 7/88, κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

Due	Slynn	Κακούρης	Zuleeg
Koopmans	Joliet	Moitinho de Almeida	Grévisse
			Díez de Velasco

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 14 Νοεμβρίου 1989.

Ο γραμματέας
J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος
O. Due